

Warszawa, dnia 23 października 2024 r.

Sygn. akt KR VI R 37/19

DECYZJA nr KR VI R 37a/19

Komisja do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich, w składzie:

Przewodniczący Komisji:

Arkadiusz Myrcha

Członkowie Komisji:

Paweł Lisiecki, Robert Kropiwnicki, Sławomir Potapowicz, Beata Siemieniako, Adrian Wasielewski,

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2024 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy w przedmiocie decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 24 listopada 2011 r. nr 513/GK/DW/2011, dotyczącej nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Ogińskiego 60 (obecnie ul. Majowa 4),

z udziałem stron: Miasta Stołecznego Warszawy, Skarbu Państwa – reprezentowanego przez Prezydenta m.st. Warszawy, I [REDACTED] L [REDACTED], W [REDACTED] J [REDACTED], J [REDACTED] L [REDACTED], W [REDACTED] L [REDACTED], K [REDACTED] L [REDACTED], R [REDACTED] R [REDACTED] D [REDACTED], A [REDACTED] M [REDACTED] K [REDACTED], A [REDACTED] R [REDACTED] K [REDACTED], P [REDACTED] T [REDACTED] K [REDACTED], G [REDACTED] F [REDACTED] J [REDACTED], J [REDACTED] W [REDACTED] P [REDACTED], A [REDACTED] K [REDACTED], U [REDACTED] W [REDACTED] L [REDACTED], M [REDACTED] K [REDACTED], Z [REDACTED] K [REDACTED], R [REDACTED] T [REDACTED] K [REDACTED], I [REDACTED] B [REDACTED] Ż [REDACTED], Z [REDACTED] K [REDACTED] K [REDACTED], B [REDACTED] Z [REDACTED] K [REDACTED], J [REDACTED] J [REDACTED] J [REDACTED], K [REDACTED] K [REDACTED], T [REDACTED] Ł [REDACTED], A [REDACTED] M [REDACTED] O [REDACTED], A [REDACTED] E [REDACTED] Z [REDACTED], M [REDACTED] G [REDACTED] O [REDACTED], B [REDACTED] K [REDACTED] P [REDACTED], E [REDACTED] K [REDACTED] P [REDACTED], B [REDACTED] A [REDACTED] K [REDACTED], A [REDACTED] J [REDACTED] K [REDACTED], R [REDACTED] P [REDACTED], D [REDACTED] P [REDACTED], M [REDACTED] I [REDACTED] J [REDACTED]-S [REDACTED], B [REDACTED] K [REDACTED], A [REDACTED] D [REDACTED] K [REDACTED], M [REDACTED] G [REDACTED], J [REDACTED] S [REDACTED], T [REDACTED] M [REDACTED] K [REDACTED], H [REDACTED] M [REDACTED] C [REDACTED], A [REDACTED] P [REDACTED] K [REDACTED], P [REDACTED] M [REDACTED] K [REDACTED], S [REDACTED] K [REDACTED] K [REDACTED], M [REDACTED] R [REDACTED] K [REDACTED] K [REDACTED] K [REDACTED], Z [REDACTED] D [REDACTED], M [REDACTED] C [REDACTED], A [REDACTED] I [REDACTED] K [REDACTED], S [REDACTED] K [REDACTED], J [REDACTED] H [REDACTED] K [REDACTED];

na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 3a w związku z art. 30 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (Dz. U. z 2021 r. poz. 795; dalej: ustawa z 9 marca 2017 r.) w związku z art. 156 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 ze zm., dalej: „k.p.a.”) w związku z art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r.;

orzeka:

stwierdzić nieważność decyzji Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 24 listopada 2011 r. nr 513/GK/DW/2011 w całości.

UZASADNIENIE

I. Przebieg postępowania rozpoznawczego.

Postanowieniem z dnia 9 lipca 2019 r. Komisja do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich (dalej: Komisja), działając na podstawie art. 15 ust. 2 i ust. 3 w zw. z art. 16 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r., wszczęła z urzędu postępowanie rozpoznawcze pod sygn. akt KR VI R 37/19 w sprawie decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 18 września 2009 r. nr 430/GK/DW/2009 dotyczącej nieruchomości położonej przy ul. Ogińskiego 60 (obecnie ul. Majowa 4), stanowiącej działki ewidencyjne: nr 39/2 z obrębu 4-08-12, dla której prowadzona jest księga wieczysta nr [REDAKTOWANE]; nr 25, znajdującej się w pasie drogowym ul. Majowej, a także nr 27, znajdującej się w pasie drogowym ul. Majowej, dawne oznaczenie wykazem hipotecznym nr 1837-Praga oraz w sprawie decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 24 listopada 2011 r. nr 513/GK/DW/2011, zmieniającej decyzję Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 18 września 2009 r. nr 430/GK/DW/2009.

Postanowieniem z dnia 8 września 2020 r. zawieszono przedmiotowe postępowanie, z uwagi na śmierć dwóch stron postępowania. Powyższe postanowienie zostało ogłoszone w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości w dniu 14 września 2020 r.

Postanowieniem z dnia 21 listopada 2023 r. Komisja podjęła z urzędu postępowanie rozpoznawcze. Powyższe postanowienie zostało ogłoszone w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości w dniu 28 listopada 2023 r.

Zawiadomieniem z dnia 9 września 2024 r. poinformowano strony o zakończeniu postępowania rozpoznawczego oraz o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych

dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Powyższe zawiadomienie zostało ogłoszone w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości w dniu 10 września 2024 r.

Strony nie skorzystały z przysługującego im prawa, wynikającego z art. 10 k.p.a.

W dniu 22 października 2024 r. Społeczna Rada złożyła opinię w niniejszej sprawie.

II.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Komisja ustaliła, co następuje:

1. Opis nieruchomości.

1.1. Nieruchomość położona w Warszawie w dzielnicy Targówek przy ul. Ogińskiego 60 (obecnie ul. Majowa 4), o pow. 929 m², składa się obecnie z działek ewidencyjnych o numerach: 39/2 (o pow. 706 m²), 25 (o pow. 198 m²) i 27 (o pow. 25 m²) - wszystkie z obrębu 4-08-12. Dla nieruchomości tej prowadzona była księga hipoteczna „Nieruchomość hip nr 1837-Praga”, a następnie księga wieczysta nr [REDACTED].

1.2. Działka ewidencyjna nr 39/2 została wydzielona z działki ewidencyjnej nr 39 (KW nr [REDACTED]) na mocy decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 20 lutego 2009 r., Nr 11/2009. Obecnie dla działki nr 39/2 prowadzona jest księga wieczysta nr [REDACTED]. Działka ta nie jest obciążona prawami osób trzecich, w tym użytkowaniem wieczystym. Właścicielem przedmiotowej działki jest Skarb Państwa reprezentowany przez Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy.

1.3. Na działce ewidencyjnej nr 39/2 znajduje się budynek II-kondygnacyjny, wolnostojący, podpiwniczony z poddaszem, o powierzchni użytkowej 358,60 m². Został on uszkodzony w wyniku działań wojennych i wyremontowany przez Wydział Zdrowia Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy – remont ukończono w 1956 r. Obecnie obiekt ten nie jest użytkowany przez jakikolwiek podmiot.

1.4. Na dzień wydania decyzji reprivatyzacyjnej, nieruchomość nie była objęta żadnym planem zagospodarowania przestrzennego.

1.5. Działki nr 25 i 27 znajdują się w pasie drogowym ul. Majowej, pochodzącym z nieruchomości hip nr 1837-Praga. W decyzji nr 430/GK/DW/2009 odmówiono ustanowienia prawa użytkowania wieczystego do powyższych działek.

2. Pierwotni właściciele nieruchomości.

2.1. Tytuł własności przedmiotowej nieruchomości w 1949 r. przypadła: M [redacted] z H [redacted] I voto K [redacted] II voto G [redacted] jako współwłaściciele do 3/8 części, E [redacted] i N [redacted] małżonkom S [redacted] do 3/8 części oraz S [redacted] K [redacted] i W [redacted] K [redacted] jako współwłaścicielom do 1/4 części (skrócony poświadczony odpis księgi wieczystej nr 1914, Nr L. dz. 4442/88, wystawiony przez Państwowe Biuro Notarialne w Warszawie w dniu 22 maja 1988 r.).

3. Objęcie gruntu i złożenie wniosku dekretowego.

3.1. Objęcie przedmiotowego gruntu w posiadanie przez Gminę m.st. Warszawy nastąpiło w dniu 11 kwietnia 1949 r., tj. z dniem ukazania się w Dzienniku Urzędowym Nr 5 Rady Narodowej i Zarządu Miejskiego m.st. Warszawy ogłoszenia o objęciu w posiadanie gruntu. W związku z tym termin do złożenia wniosku zaczął biec w dniu 11 kwietnia 1949 r. zaś upłynął z dniem 11 października 1949 r.

3.2. Wniosek dekretowy do przedmiotowej nieruchomości został złożony przez M [redacted] G [redacted], S [redacted] K [redacted] i W [redacted] K [redacted] w dniu 1 kwietnia 1949 r. (prezentata Zarządu Miejskiego w m.st. Warszawie) - przed rozpoczęciem biegu terminu. Wniosek ten nie został rozpoznany aż do dnia 18 września 2009 r.

4. Zbycie praw i roszczeń do dawnej nieruchomości.

4.1. Umową sporządzoną w formie aktu notarialnego z dnia 24 czerwca 1949 r., Rep. Nr [redacted], M [redacted] z H [redacted] G [redacted] i N [redacted] S [redacted] sprzedały I [redacted] e z S [redacted] Ł [redacted] i jej mężowi S [redacted] Ł [redacted] w równych między nimi częściach „niepodzielnie wszystkie swoje prawa przysługujące im z tytułu własności, jak i z dekretu warszawskiego, rozporządzenia wykonawczego do tego dekretu i wszelkich dalszych rozporządzeń i norm prawnych jakie w związku z tym dekretem i na jego podstawie zostaną wydane do 3/8 i 3/16 części, czyli łącznie 9/16 części nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Ogińskiego 60, nr hip 1837-Praga a ponadto cały swój udział jaki posiadają we wszystkich budynkach znajdujących się na powyższej nieruchomości w pełnym składzie, z wszystkimi przynależnościami bez żadnego wyłączenia, w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów, za cenę w wysokości [redacted] zł”.

4.2. W tej sytuacji współwłaścicielami nieruchomości zostali: I [redacted] i S [redacted] małżonkowie Ł [redacted] do 9/16 części, E [redacted] S [redacted] do 3/16 części oraz S [redacted] K [redacted] i W [redacted] K [redacted] do 4/16 części.

5. Postępowanie w przedmiocie rozpoznania wniosku o przyznanie własności czasowej.

5.1. Wniosek dekretowy dotyczący dawnej nieruchomości hipotecznej nr 1837-Praga nie został rozpoznany przez Prezydium Rady Narodowej w m.st. Warszawie.

5.2. Decyzją z dnia 18 września 2009 r. nr 430/GK/DW/2009, Prezydent m.st. Warszawy: w pkt 1) ustanowił na 99 lat prawo użytkowania wieczystego gruntu położonego w Warszawie przy ul. Ogińskiego 60 (obecnie ul. Majowa 4), opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr 39/2, o pow. 706 m², w obrębie 4-08-12, uregulowanego w księdze wieczystej nr [REDACTED]-cz. na rzecz: I [REDACTED] Ł [REDACTED] w udziale 57/128 części, W [REDACTED] J [REDACTED] w udziale 12/128 części, J [REDACTED] Ł [REDACTED] w udziale 9/128 części, W [REDACTED] Ł [REDACTED] w udziale 9/128 części, K [REDACTED] Ł [REDACTED] w udziale 9/128 części, S [REDACTED] K [REDACTED] w udziale 16/128 części, nieznanego z miejsca pobytu, reprezentowanego przez kuratora B [REDACTED] K [REDACTED], W [REDACTED] K [REDACTED] w udziale 16/128 części, nieznanego z miejsca pobytu, reprezentowanego przez kuratora B [REDACTED] K [REDACTED]; w pkt 2) ustalił czynsz symboliczny z tytułu ustanowienia prawa użytkowania wieczystego w wysokości 706,00 zł. Nadto, w pkt 3, odmówił w/w osobom ustanowienia na ich rzecz prawa użytkowania wieczystego do gruntu stanowiącego działki ewidencyjne nr 25 o pow. 198 m² oraz nr 27 o pow. 25 m², obie z obrębu 4-08-12, położonego w Warszawie, a znajdującego się w pasie drogowym ul. Majowej - pochodzącego z nieruchomości hip Nr 1837-Praga.

W pkt 6-12 decyzji, Prezydent m.st. Warszawy zawarł postanowienia zawierające elementy cywilno-prawne, takie jak: określenie praw i obowiązków stron umowy, określenie przyczyn rozwiązania umowy (pkt 7,8,9 decyzji), określenie przysługującego użytkownikowi wieczystemu wynagrodzenia na wypadek wygaśnięcia użytkowania, za wzniesione przez niego lub nabyte na własność budynki i inne urządzenia (pkt 10). Z kolei, w pkt 6 decyzji Prezydent m.st. Warszawy wskazał, że termin zawarcia umowy w formie aktu notarialnego miał być wyznaczony po wyeliminowaniu decyzji Wojewody Warszawskiego, nr 70/P/02 z dnia [REDACTED] lipca 2002 r. w części dot. powiatyzacji przedmiotowego budynku oraz po ewentualnym rozliczeniu nakładów poniesionych na remont zabudowań wykraczających poza zakres napraw bieżących związanych z jej zarządem z administracją. Nadto w pkt 6 decyzji, określił przesłankę wygaśnięcia decyzji - nie stawienie się nabywców bez usprawiedliwienia w Kancelarii Notarialnej w celu podpisania umowy ustanowienia użytkowania wieczystego gruntu w wyznaczonym terminie. Natomiast w pkt 12 decyzji wskazał, że prawa i obowiązki

użytkowników wieczystych nie wymienione w niniejszej decyzji regulują przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami (dalej: u.g.n.) oraz kodeksu cywilnego.

5.3. W dniach 11 sierpnia 2011 r. i 23 sierpnia 2011 r. strony złożyły wnioski o zmianę pkt. 1 decyzji nr 430/GK/DW/2009, poprzez wpisanie spadkobierców S [REDACTED] K [REDACTED] i W [REDACTED] K [REDACTED], w miejsce kuratora osób nieznanych z miejsca pobytu.

5.4. Decyzją Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 24 listopada 2011 r. nr 513/GK/DW/2011, zmieniono pkt 1 decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 18 września 2009 r. nr 430/GK/DW/2009, w ten sposób, że ustanowiono prawo użytkowania wieczystego również na rzecz spadkobierców S [REDACTED] K [REDACTED] i W [REDACTED] K [REDACTED] w miejsce kuratora osób nieznanych z miejsca pobytu. Pozostałe postanowienia decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 18 września 2009 r. nr 430/GK/DW/2009 pozostawiono bez zmian.

Komisja wydała co do decyzji nr 513/GK/DW/2011 odrębną decyzję pod sygnaturą nr KR VI R 37a/19.

5.5. Dotychczas nie zawarto umowy o ustanowieniu prawa użytkowania wieczystego do działki ewidencyjnej nr 39/2 na rzecz wyżej wymienionych beneficjentów lub ich następców prawnych. Nie zbyli oni również przysługujących im praw do przedmiotowej nieruchomości, a wynikających z dekretu warszawskiego.

6. Kwestie własnościowe.

6.1. Decyzją nr [REDACTED]/P/02 z dnia [REDACTED] lipca 2002 r. Wojewoda Mazowiecki stwierdził nabycie przez Powiat Warszawski z mocy prawa z dniem 1 stycznia 1999 r. nieodpłatnie własności nieruchomości zabudowanej położonej w Warszawie przy ul. Majowej 4, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka ewidencyjna nr 39 w obrębie ewidencyjnym 4-08-12 o pow. 718 m², nieuregulowanej w księdze wieczystej założonej po 1945 r. i opisanej w karcie inwentaryzacyjnej nieruchomości nr 148.

6.2. Prawomocną decyzją z dnia 9 stycznia 2013 r. znak: MSP [REDACTED] i MSP [REDACTED] Minister Skarbu Państwa stwierdził nieważność ostatecznej decyzji Wojewody Mazowieckiego nr [REDACTED]/P/02 z dnia [REDACTED] lipca 2002 r., w części stwierdzającej nabycie przez Powiat Warszawski z mocy prawa z dniem 1 stycznia 1999 r. nieodpłatnie prawa własności nieruchomości zabudowanej, położonej w Warszawie przy ul. Majowej 4, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr 39/2 w obrębie ewidencyjnym 4-08-12 o pow. 706 m². W jego uzasadnieniu powołano się na fakt wydania decyzji z dnia 18 września 2009 r. nr 430/GK/DW/2009 i z dnia 24 listopada 2011 r. nr 513/GK/DW/2011.

6.3. Pismem z dnia 13 lipca 2017 r. Naczelnik Wydziału Spraw Dekretowych Biura Spraw Dekretowych zwrócił się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego z wnioskiem o „rozważenie możliwości stwierdzenia nieważności” decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 24 listopada 2011 r., nr 513/GK/DW/2011 jako wydanej z naruszeniem przepisów o właściwości organów administracji. W sprawie nie wydano merytorycznego rozstrzygnięcia (sygn. akt KOC [REDAKTED]).

7. Nastęstwo prawne po S [REDAKTED] Ł [REDAKTED] oraz E [REDAKTED] S [REDAKTED].

7.1. S [REDAKTED] Ł [REDAKTED] zmarł w dniu [REDAKTED] marca 1991 r. Spadek po nim, na podstawie ustawy nabyli: żona I [REDAKTED] Ł [REDAKTED] w 1/4 części oraz synowie J [REDAKTED] Ł [REDAKTED], W [REDAKTED] Ł [REDAKTED] i K [REDAKTED] Ł [REDAKTED] po 1/4 części (postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia [REDAKTED] marca 1999 r., sygn. akt [REDAKTED]).

7.2. E [REDAKTED] S [REDAKTED] zmarł w dniu [REDAKTED] czerwca 1945 r. Spadek po nim, na podstawie ustawy nabyły córki: I [REDAKTED] W [REDAKTED] Ł [REDAKTED] z domu S [REDAKTED] i W [REDAKTED] T [REDAKTED] J [REDAKTED] z domu S [REDAKTED] po 1/2 części spadku (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi w Warszawie z dnia [REDAKTED] listopada 1999 r., sygn. akt [REDAKTED]). N [REDAKTED] S [REDAKTED] zmarła w dniu [REDAKTED] lipca 1949 r. (akt zgonu nr [REDAKTED] wydany przez Urząd Stanu Cywilnego w Ś [REDAKTED]).

8. Nastęstwo prawne po W [REDAKTED] K [REDAKTED].

8.1. W [REDAKTED] K [REDAKTED] zmarł w dniu [REDAKTED] listopada 1966 r. Spadek po nim, na podstawie ustawy nabyli: żona R [REDAKTED] K [REDAKTED] w 1/3 i dzieci: A [REDAKTED] W [REDAKTED] K [REDAKTED] w 1/3 i B [REDAKTED] M [REDAKTED] M [REDAKTED] w 1/3 części spadku (postanowienie Sądu Powiatowego dla Warszawy Pragi w Warszawie z dnia [REDAKTED] grudnia 1968 r., sygn. akt [REDAKTED]). R [REDAKTED] K [REDAKTED] zmarła w dniu [REDAKTED] czerwca 1977 r. Spadek po niej, na podstawie ustawy nabyły dzieci: B [REDAKTED] M [REDAKTED] i A [REDAKTED] K [REDAKTED] po 1/2 części każde z nich (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi w Warszawie z dnia [REDAKTED] maja 1993 r., sygn. akt [REDAKTED]). B [REDAKTED] M [REDAKTED] M [REDAKTED] zmarła w dniu [REDAKTED] lipca 2004 r. Spadek po niej, na podstawie testamentu notarialnego z dnia [REDAKTED] września 1994 r., otworzonego i ogłoszonego przed tym Sądem na rozprawie w dniu [REDAKTED] października 2004 r. nabył wnuk R [REDAKTED] R [REDAKTED] D [REDAKTED] w całości (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi w Warszawie z dnia [REDAKTED] października 2004r., sygn. akt [REDAKTED]). A [REDAKTED] W [REDAKTED] K [REDAKTED] zmarł w dniu [REDAKTED] marca 2006 r. Spadek po nim, na podstawie ustawy nabyli: żona A [REDAKTED] M [REDAKTED] K [REDAKTED] z domu S [REDAKTED] oraz synowie: A [REDAKTED] R [REDAKTED] K [REDAKTED] i P [REDAKTED] T [REDAKTED] K [REDAKTED] po 1/3 części

każde z nich (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie z dnia [REDACTED] kwietnia 2007 r., sygn. akt [REDACTED]).

9. Nastęstwo prawne po S [REDACTED] K [REDACTED].

9.1. S [REDACTED] K [REDACTED] zmarł dnia [REDACTED] stycznia 1952 r. Spadek, po nim na mocy prawomocnego postanowienia Sądu Powiatowego dla Warszawy-Pragi w Warszawie z dnia [REDACTED] listopada 1973 r., sygn. akt [REDACTED], na podstawie ustawy nabyli: żona B [REDACTED] L [REDACTED] K [REDACTED] w 9/36 części, dzieci: M [REDACTED] K [REDACTED], H [REDACTED] P [REDACTED], M [REDACTED] S [REDACTED], J [REDACTED] K [REDACTED], A [REDACTED] K [REDACTED], H [REDACTED] K [REDACTED], S [REDACTED] P [REDACTED] K [REDACTED], R [REDACTED] K [REDACTED] każdy w 3/36 części spadku oraz wnukowie: M [REDACTED] Z [REDACTED] K [REDACTED], J [REDACTED] A [REDACTED] K [REDACTED] i Z [REDACTED] W [REDACTED] K [REDACTED] każdy w 1/36 części spadku, z wyłączeniem udziału spadkodawcy w majątku objętym do chwili jego śmierci wspólnością ustawową, udział ten przypadł wyłącznie dzieciom po 3/27 i wnukom po 1/27 części spadku. Z kolei, spadek po B [REDACTED] L [REDACTED] K [REDACTED], zmarłej w dniu [REDACTED] sierpnia 1970 r., na podstawie ustawy nabyły dzieci: M [REDACTED] K [REDACTED], H [REDACTED] P [REDACTED], M [REDACTED] S [REDACTED], J [REDACTED] K [REDACTED], A [REDACTED] K [REDACTED], H [REDACTED] K [REDACTED], S [REDACTED] P [REDACTED] K [REDACTED], R [REDACTED] K [REDACTED] każdy po 3/27 części spadku oraz wnukowie: M [REDACTED] Z [REDACTED] K [REDACTED], J [REDACTED] A [REDACTED] K [REDACTED] i Z [REDACTED] W [REDACTED] K [REDACTED] każdy w 1/27 części spadku (ww. postanowienie z dnia [REDACTED] listopada 1973 r. [REDACTED]).

S [REDACTED] P [REDACTED] K [REDACTED] zmarł w dniu [REDACTED] maja 1992 r. Spadek po nim, na podstawie ustawy nabyli: żona S [REDACTED] A [REDACTED] K [REDACTED], córka U [REDACTED] W [REDACTED] O [REDACTED] z domu K [REDACTED] i syn M [REDACTED] K [REDACTED] - po 1/3 części spadku (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi w Warszawie z dnia [REDACTED] grudnia 1992 r., sygn. akt [REDACTED]). M [REDACTED] S [REDACTED] zmarła w dniu [REDACTED] marca 1991 r. Spadek po niej na podstawie testamentu z dnia [REDACTED] grudnia 1984 r., sporządzonego w formie aktu notarialnego, otwartego i ogłoszonego w dniu [REDACTED] lutego 1992 r. w sprawie o sygn. akt [REDACTED] w Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Pragi w Warszawie, nabył w całości J [REDACTED] P [REDACTED] (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi w Warszawie z dnia [REDACTED] lutego 1994r., sygn. akt [REDACTED]). H [REDACTED] P [REDACTED] zmarła w dniu [REDACTED] lipca 1993 r. Spadek po niej, na podstawie ustawy nabyły córki T [REDACTED] Ł [REDACTED] i M [REDACTED] O [REDACTED] oraz syn B [REDACTED] P [REDACTED] w częściach po 1/4 każde z nich, a także wnuczki R [REDACTED] P [REDACTED] i D [REDACTED] P [REDACTED] w częściach po 1/8 każda z nich (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi w Warszawie z dnia [REDACTED] kwietnia 1994 r., sygn. akt [REDACTED]). J [REDACTED] K [REDACTED] zmarł w dniu [REDACTED] listopada 1994 r. Spadek po nim, na podstawie ustawy nabyły dzieci: Z [REDACTED] T [REDACTED] K [REDACTED], J [REDACTED] J [REDACTED] J [REDACTED], T [REDACTED] S [REDACTED] K [REDACTED] oraz K [REDACTED] K [REDACTED] każdy w 1/4 części (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi

w Warszawie z dnia [] maja 1995 r., sygn. akt []). M [] Z [] K [] zmarł w dniu [] października 1998 r. Spadek po nim, na podstawie ustawy nabyli żona T [] M [] K [] oraz dzieci: H [] M [] C [], Z [] J [] K [] i T [] J [] K [] po 1/4 części spadku każde z nich (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi w Warszawie z dnia [] czerwca 2000 r., sygn. akt []). M [] K [] zmarła w dniu [] marca 1999 r. Spadek po niej, na podstawie ustawy nabyła córka G [] F [] J [] z domu K [] (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi w Warszawie z dnia [] lipca 2000 r., sygn. akt []). A [] K [] zmarł w dniu [] grudnia 1999 r. Spadek po nim, na podstawie ustawy nabyli dzieci H [] S [] S [], z domu K [] i A [] K [] po 1/2 części spadku każde z nich (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi w Warszawie z dnia [] października 2000 r., sygn. akt []). R [] K [] zmarł w dniu [] września 2001 r. Spadek po nim, na podstawie ustawy nabyli żona S [] R [] K [] oraz synowie Z [] K [] K [] i B [] Z [] K [] po 1/3 części spadku każde z nich (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi w Warszawie z dnia [] grudnia 2001 r., sygn. akt []). Z [] T [] K [] zmarł w dniu [] lipca 2001 r. Spadek po nim, na podstawie ustawy nabyli żona E [] J [] K [] oraz córka B [] A [] K [] po 1/2 części każda z nich (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi w Warszawie z dnia [] kwietnia 2002 r., sygn. akt []). S [] A [] K [] zmarła w dniu [] października 2002 r. Spadek po niej, na podstawie ustawy nabyli dzieci M [] K [] i U [] W [] L [] z domu K [] po 1/2 części spadku każde z nich (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi w Warszawie z dnia [] marca 2004r., sygn. akt []). J [] A [] K [] zmarł w dniu [] stycznia 2006 r. Spadek po nim, na podstawie ustawy nabyli żona W [] I [] K [] i syn A [] J [] K [] w 1/2 części każde z nich (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z dnia [] kwietnia 2006r., sygn. akt []). H [] S [] S [] z domu K [] zmarła w dniu [] grudnia 2002 r. Spadek po niej na podstawie ustawy nabyli: mąż A [] S [] w 1/4 części spadku oraz dzieci: J [] S [], M [] S [], A [] D [] K [] z domu S [] i B [] K [] z domu S [] po 3/16 części każde z nich. Odmienne określono udziały co do gospodarstwa rolnego (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia [] grudnia 2006 r., sygn. akt []). E [] J [] K [] zmarła w dniu [] grudnia 2008 r. Spadek po niej na podstawie ustawy nabyła w całości córka B [] A [] K [] (akt poświadczenia dziedziczenia sporządzony przed notariuszem B [] O [] w dniu [] października 2009r., repertorium A Nr []). S [] R [] K [] zmarła

w dniu [] lutego 2014 r. Spadek po niej, na podstawie ustawy nabyli: syn B [] Z [] K [] w 1/2 części oraz syn Z [] K [] K [] w 1/2 części (akt poświadczenia dziedziczenia z dnia [] marca 2014 r., Rep. A Nr []). H [] K [] zmarł w dniu [] kwietnia 2017 r. Spadek po nim, na podstawie ustawy nabyły córki: Z [] D [] do udziału wynoszącego 1/2 części oraz M [] C [] do udziału wynoszącego 1/2 części (akt poświadczenia dziedziczenia z dnia [] maja 2017 r., Rep. A Nr []). A [] S [] zmarł w dniu [] czerwca 2019 r. Spadek po nim nabyli: M [] I [] J []-S [], B [] K [], A [] D [] K [], M [] G [], J [] S [] (akt poświadczenia dziedziczenia z dnia [] sierpnia 2020 r., Rep. A Nr []). Z [] J [] K [] zmarł w dniu [] stycznia 2020 r. Spadek po nim, na podstawie ustawy nabyli synowie: A [] P [] K [] do udziału wynoszącego 1/2 części oraz P [] M [] K [] do udziału wynoszącego 1/2 części (akt poświadczenia dziedziczenia z dnia [] stycznia 2021 r., Rep. A Nr []). W [] I [] K [] zmarła w dniu [] września 2020 r. Spadek po niej nabył jej syn A [] J [] K [] (akt poświadczenia dziedziczenia z dnia [] lutego 2021 r., Rep. A nr []). B [] P [] zmarł w dniu [] listopada 2020 r. Spadek po nim nabyli w całości na mocy ustawy: B [] K [] P [] do udziału wynoszącego 1/3 części, J [] W [] P [] do udziału wynoszącego 1/3 części, E [] K [] P [] do udziału wynoszącego 1/3 części (akt poświadczenia dziedziczenia z dnia [] stycznia 2021 r., Rep. A nr []). T [] J [] K [] zmarł w dniu [] maja 2021 r. Spadek po nim nabyli w całości: S [] K [] K [], M [] R [] K [], K [] K [] (akt poświadczenia dziedziczenia z dnia [] sierpnia 2021 r., Rep. A nr []). Zdzisław W [] K [] zmarł w dniu [] marca 2021 r. Spadek po nim nabyli: Z [] K [], R [] T [] K [], I [] B [] Ż [] (akt poświadczenia dziedziczenia z dnia [] kwietnia 2022 r., Rep. A Nr []). T [] S [] K [] zmarł w dniu [] lipca 2021 r. Spadek po nim, na podstawie ustawy nabyli: żona A [] I [] K [] w 1/3 części, syn S [] T [] K [] w 1/3 części i wnuczka J [] H [] K [] w 1/3 części (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia [] kwietnia 2023 r., sygn. akt []). M [] O [] zmarła w dniu [] kwietnia 2023 r. Spadek po niej nabyli: A [] M [] O [] w 1/2 części, A [] E [] Z [] w 1/4 części, M [] G [] O [] w 1/4 części (akt poświadczenia dziedziczenia z dnia [] października 2023 r., Rep. A Nr []).

10. Postanowienia dotyczące ustanowienia kurateli dla S [] K [] i W [] K [].

10.1. S [] K [] zmarł w dniu [] stycznia 1952 r., zaś W [] K [] zmarł w dniu [] listopada 1966 r.

10.2. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia [] grudnia 1999 r., sygn. akt [], na wniosek Starostwa Powiatu Warszawskiego z dnia [] listopada 1999 r., ustanowiono kuratora dla nieobecnego W [] K [] w osobie adw. A [] U [] celem reprezentowania jego interesów w postępowaniu administracyjnym w przedmiocie rozpoznania wniosku o przyznanie prawa użytkowania wieczystego do gruntu nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Majowej 4, dawna Ogińskiego 60.

10.3. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia [] grudnia 1999 r., sygn. akt [], na wniosek Starostwa Powiatu Warszawskiego z dnia [] listopada 1999 r., ustanowiono kuratora dla nieobecnego S [] K [] w osobie adw. A [] U [] celem reprezentowania jego interesów w postępowaniu administracyjnym w przedmiocie rozpoznania wniosku o przyznanie prawa użytkowania wieczystego do gruntu nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Majowej 4, dawna Ogińskiego 60.

10.4. W dniu [] kwietnia 2006 r. zmarł adw. A [] U []. W związku z tym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia [] września 2007 r., sygn. akt [], na wniosek Prezydenta m.st. Warszawy z dnia [] lipca 2007 r., ustanowiono kuratora dla nieobecnych W [] K [] i S [] K [] w osobie adw. B [] K [] celem ochrony ich wyżej wymienionych praw.

10.5. W piśmie z dnia [] października 2009 r., skierowanym do Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie, adw. B [] K [] wniosła o zwolnienie jej z funkcji kuratora. Wskazała, że w dniu [] października 2009 r. zgłosił się do niej K [] K [] - przedstawiciel spadkobierców W [] K [] i S [] K [].

10.6. W piśmie z dnia [] listopada 2009 r. Urząd m.st. Warszawy poinformował Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie o ujawnieniu się spadkobierców S [] K [] i W [] K [].

10.7. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia [] listopada 2009 r., sygn. akt VI [], uchylono kuratelę ustanowioną dla W [] K [] i S [] K [] postanowieniami w sprawach sygn. akt [] i [] oraz zwolniono adw. B [] K [] z funkcji kuratora.

11. Wnioski Prezydenta m.st. Warszawy o stwierdzenie nieważności decyzji.

11.1. W pismach z dnia 7 września 2022 r. i 27 stycznia 2023 r. Prezydent m.st. Warszawy zwrócił się do Komisji o wszczęcie z urzędu postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji nr 430/GK/DW/2009 i nr 513/GK/DW/2011 wskazując, że w przedmiotowej sprawie doszło do przeniesienia praw i roszczeń do nieruchomości warszawskiej.

12. Zgromadzony materiał dowodowy

Powyższy stan faktyczny Komisja ustaliła na podstawie: akt postępowania rozpoznawczego nr KR VI R 37/19 (2 tomy + 2 tomy S), akt udostępnionych przez Urząd m.st. Warszawy dot. nieruchomości położonej przy ul. Ogińskiego 60, ob. ul. Majowa 4 (3 segregatory, 1 skoroszyt i 6 teczek), akt przekazanych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji po byłym Ministerstwie Skarbu Państwa o znakach: MSP [REDAKTOWANE], MSP [REDAKTOWANE], MSP [REDAKTOWANE], MSP [REDAKTOWANE], MSP [REDAKTOWANE] i MSP [REDAKTOWANE] (1 skoroszyt); akt Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie o sygn.: KOB [REDAKTOWANE] (1 skoroszyt), KOC [REDAKTOWANE] (1 teczka), KOC [REDAKTOWANE] (1 teczka) i KOC [REDAKTOWANE] (1 teczka), dokumentów nadesłanych przez Archiwum Państwowe, poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii akt Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie sygn. [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] (1 skoroszyt), akt Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie sygn. [REDAKTOWANE] (1 teczka) i [REDAKTOWANE] (1 teczka), uwierzytelnionych kopii akt księgi wieczystej nr [REDAKTOWANE] (1 skoroszyt), poświadczonych za zgodność z oryginałem akt Sądu Powiatowego dla Warszawy-Pragi w Warszawie o sygn. [REDAKTOWANE] (1 skoroszyt) i sygn. [REDAKTOWANE] (1 skoroszyt), poświadczonych za zgodność z oryginałem akt Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi w Warszawie sygn. [REDAKTOWANE] (1 skoroszyt), poświadczonych za zgodność z oryginałem akt Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ o sygn. akt [REDAKTOWANE] (1 tom), poświadczonych za zgodność z oryginałem akt Sądu Powiatowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, o sygn. [REDAKTOWANE] (1 skoroszyt), poświadczonych za zgodność z oryginałem akt Sądu Powiatowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, sygn. [REDAKTOWANE] (1 skoroszyt), aktu poświadczenia dziedziczenia Rep A [REDAKTOWANE], oraz akt Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego dla m.st. Warszawy znak PINB. [REDAKTOWANE] (1 teczka).

III.

Po rozpatrzeniu zebranego materiału dowodowego Komisja zważyła, co następuje:

1. Rażąco naruszenie art. 155 k.p.a.

1.1. Przedmiotem postępowania przed Komisją jest decyzja Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 24 listopada 2011 r. nr 513/GK/DW/2011 wydana w trybie art. 155 k.p.a. Prezydent m.st. Warszawy dokonał niedopuszczalnej zmiany podmiotu decyzji w trybie art. 155 k.p.a., czym rażąco naruszył prawo.

1.2. Zgodnie z art. 155 k.p.a. decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes stron; przepis art. 154 § 2 stosuje się odpowiednio.

Jak słusznie wskazuje się w orzecznictwie sądów administracyjnych, postępowanie prowadzone na podstawie art. 155 k.p.a. jest wprawdzie postępowaniem odrębnym w stosunku do tego, w którym zapadła weryfikowana decyzja ostateczna, to jednak toczy się w tej samej z materialnoprawnego punktu widzenia, sprawie administracyjnej, w której toczyło się postępowanie pierwotne i nie może zmierzać do ponownego merytorycznego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją ostateczną. Prawna możliwość zastosowania trybu przewidzianego w art. 155 k.p.a. uwarunkowana jest zatem prowadzeniem postępowania w ramach tego samego stanu prawnego i faktycznego oraz z udziałem tych samych stron (por. uchwała składu siedmiu sędziów NSA z dnia 27 czerwca 2000 r., sygn. akt FPS 12/99; wyrok NSA z dnia 29 kwietnia 1998 r., sygn. akt IV SA 1061/96, oraz wyrok NSA z dnia 20 stycznia 1999 r., sygn. akt III SA 6434/97).

Komisja, bazując na utrwalonych poglądach wyrażanych tak w doktrynie jak i orzecznictwie sądów administracyjnych, podnosi, iż nowa decyzja wydana w trybie art. 155 k.p.a., nie może zostać skierowana do podmiotu, który nie był adresatem pierwotnej decyzji (tak m.in. wyrok NSA z 30 sierpnia 1996 r., sygn. akt SA/Wa 2545/95 i wyrok NSA z 22 lutego 1991 r., sygn. akt IV SA 1377/90 oraz wyrok WSA w Warszawie z dnia 1 czerwca 2007 r., sygn. akt VII SA/Wa 367/07). Zatem, stronami postępowania w przedmiocie zmiany decyzji ostatecznej muszą być jedynie te same strony, które występowały w postępowaniu głównym, objętym wnioskiem o zmianę decyzji.

W niniejszej sprawie, z samego wniosku wszczynającego postępowanie w trybie art. 155 k.p.a., jak i treści decyzji zmieniającej wynika, że istota dokonanej przez organ zmiany

polegała na zmianie podmiotowej, co jest niedopuszczalne i samo w sobie stanowi rażące naruszenie prawa. W ramach decyzji zmieniającej doszło bowiem do wydania rozstrzygnięcia w stosunku do odmiennych podmiotów, aniżeli decyzji pierwotnej.

1.3. W orzecznictwie zgodnie podkreśla się, że na podstawie art. 154 lub art. 155 k.p.a. nie mogą być uchylane lub zmieniane tzw. decyzje związane, przy wydaniu których przepisy prawa nie pozwalają organom na swobodne uznanie. Związany charakter decyzji zawsze wyklucza możliwość jej uchylecia bądź zmiany na podstawie art. 155 k.p.a. (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie w wyroku z dnia 17 listopada 2016 r., sygn. akt II SA/Lu 676/16). Tę okoliczność, tj. czy decyzja mająca być zmieniona w trybie art. 154 lub art. 155 k.p.a. jest decyzją swobodną, czy związaną, organ powinien zbadać w pierwszej kolejności. W sprawach, w których przy rozpoznawaniu sprawy brak jest tzw. uznania administracyjnego, wzruszenie decyzji ostatecznej w trybie art. 155 k.p.a. nie jest również możliwe (zob. m.in. wyrok NSA z dnia 12 czerwca 2008 r., sygn. akt II OSK 195/08, Legalis). Okoliczności tej w sprawie nie badał Prezydent m.st. Warszawy.

Komisja stwierdziła, że decyzja wydana na podstawie art. 7 ust. 2 dekretu jest decyzją związaną. Zgodnie z powołanym przepisem gmina uwzględni wniosek, jeżeli korzystanie z gruntu przez dotychczasowego właściciela da się pogodzić z przeznaczeniem gruntu według planu zabudowania, a jeżeli chodzi o osoby prawne, gdy użytkowanie gruntu zgodnie z jego przeznaczeniem w myśl planu zabudowania nie pozostaje w sprzeczności z zadaniami ustawowymi lub statutowymi tej osoby prawnej. Według art. 7 ust. 1 dekretu dotychczasowy właściciel gruntu, prawni następcy właściciela, będący w posiadaniu gruntu lub osoby prawa jego reprezentujące, a jeżeli chodzi o grunty oddane na podstawie obowiązujących przepisów w zarząd i użytkowanie - użytkownicy gruntu mogą w ciągu 6 miesięcy od dnia objęcia w posiadanie gruntu przez gminę zgłosić wniosek o przyznanie na tym gruncie jego dotychczasowemu właścicielowi prawa wieczystej dzierżawy z czynszem symbolicznym lub prawa zabudowy za opłatą symboliczną. Rozpatrując wniosek organ obowiązany jest zawsze ustalić, czy zaistniały przesłanki pozytywne oraz przesłanki negatywne do uwzględnienia wniosku, przy czym organ nie może odmówić uwzględnienia wniosku na zasadzie uznania. Organ administracyjny związany jest bowiem treścią norm art. 7 ust. 1 i 2 dekretu.

Rozstrzygnięcie sprawy dekretowej nie zależy zatem od swobodnego uznania organu administracji publicznej. Organ administracyjny posiada jednak luz decyzyjny (korzystanie z gruntu przez dotychczasowego właściciela da się pogodzić z przeznaczeniem gruntu według planu zabudowania) przy rozstrzyganiu w sprawie wniosku dekretowego. Jak jednak wykazano, luz decyzyjny nie stanowi o uznaniu administracyjnym. Taka kwalifikacja decyzji

wydanej na podstawie art. 7 ust. 2 dekretu skutkuje tym, że niedopuszczalne było zastosowanie trybu art. 155 k.p.a. do decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 18 września 2009 r. i wydanie przez niego decyzji w dniu 24 listopada 2011 r. W art. 30 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. wskazano, że podstawą wzruszenia decyzji reprivatyzacyjnej jest wydanie jej bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa. Brak podstaw do zastosowania przez Prezydenta m.st. Warszawy trybu nadzwyczajnego uregulowanego w art. 155 k.p.a. obligował Komisję do uznania, że weryfikowana decyzja została wydana z rażącym naruszeniem prawa.

1.4. W rozpatrywanej sprawie doszło także do innych naruszeń przepisu art. 155 k.p.a. Artykuł ten zawiera dwa rodzaje przesłanek - formalne i materialne. Formalne to istnienie decyzji ostatecznej i zgoda stron postępowania, zaś materialne to brak sprzeciwu przepisów szczególnych, wystąpienie interesu społecznego lub słusznego interesu strony. Przesłanki te muszą być spełnione łącznie, aby mogło dojść do zmiany lub uchylecia decyzji, niewystępowanie więc którejkolwiek przesłanki nie może do takiego skutku prowadzić. Przed przystąpieniem do rozważania przesłanek materialnych organ musi najpierw ocenić czy wystąpiły wymogi formalne (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 września 2017 r., sygn. I OSK 3036/15, Legalis nr: 1672993; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 kwietnia 2000 r., sygn. I SA 819/99, LEX nr 55302).

Jak wskazano wyżej, bezwzględnym warunkiem możliwości zmiany bądź uchylecia decyzji w trybie art. 155 k.p.a. jest wyrażenie zgody przez stronę. Jeżeli decyzja dotyczyła więcej niż jednej strony, wówczas niezbędne jest uzyskanie zgody wszystkich stron postępowania. Zgoda wszystkich stron na zmianę decyzji ostatecznej jest niezbędnym elementem do skonkretyzowania normy zawartej w art. 155 k.p.a., a więc takim, bez którego przepis ten nie może zostać zastosowany. Jak trafnie stwierdzono w wyroku NSA z dnia 29 marca 2007 r. II OSK 547/06, (...) *Organ administracji nie może wydać na podstawie art. 155 k.p.a. decyzji zmieniającej decyzję ostateczną, nie dysponując zgodą wszystkich stron postępowania uczestniczących w postępowaniu zakończonym decyzją ostateczną, w stosunku do której jedna ze stron złożyła wniosek o jej zmianę w trybie art. 155 k.p.a. Zgoda taka, ze względu na swój konstytutywny charakter, musi być jednoznacznie wyrażona. Należy mieć przy tym na uwadze wyrażoną w art. 14 k.p.a. zasadę pisemności. Zgoda ta nie może być domniemana na tej podstawie, że strona ta nie wniosła odwołania od doręczonej jej decyzji zmieniającej. Brak takiej zgody przed wydaniem w trybie art. 155 k.p.a. decyzji zmieniającej decyzję ostateczną czyni taką decyzję dotkniętą wadą kwalifikowaną, wskazaną w art. 156 § 2 k.p.a., z powodu rażącego naruszenia prawa*".

W ocenie Komisji Prezydent m.st. Warszawy, wydając decyzję z dnia 24 listopada 2011 r., nie dysponował zgodą wszystkich stron na uchylenie lub zmianę decyzji. Organ nie mógł uzyskać takiej zgody od S██████ K██████ i W██████ K██████, którzy w momencie wydawania decyzji nie żyli.

1.5. Przepis art. 155 k.p.a. wymaga również ustalenia istnienia lub nieistnienia interesu społecznego lub słusznego interesu strony uzasadniającego jej zmianę (bądź uchylenie). Pojęcia słusznego interesu strony i interesu społecznego, o których mowa w art. 155 k.p.a., nie zostały w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego zdefiniowane. Z uwagi na niedookreśloną ich treść analiza tych pojęć musi być dokonana pod kątem okoliczności konkretnej sprawy, w tym materii, której dotyczy (vide: wyrok NSA z dnia 10 marca 2017 r., sygn. I OSK 1574/15, Legalis nr: 1631930). Konieczne jest również ustalenie relacji pomiędzy tymi interesami. Na konieczność zindywidualizowania, w konkretnej sprawie stosowania art. 155 k.p.a., wymagań interesu społecznego i słusznego interesu stron w odniesieniu do stanu faktycznego i prawnego tej sprawy, zwraca się uwagę NSA w tezie wyroku z dnia 18 lutego 2000 r., V SA 1346/99). Wymóg ustalenia i oceny obu interesów został wskazany w uchwale składu siedmiu sędziów NSA z dnia 3 listopada 2009 r. w sprawie o sygn. akt II GPS 2/09. Zatem, w przypadku gdy organ administracji publicznej ustali istnienie tych przesłanek, może uchylić lub zmienić dotychczasową decyzję ostateczną.

W niniejszej sprawie, Prezydent m.st. Warszawy wydając decyzję nr 513/GK/DW/2011, nie zbadał kluczowej przesłanki do zastosowania art. 155 k.p.a., tj. interesu społecznego lub słusznego interesu stron przemawiającego za zmianą decyzji. Organ w uzasadnieniu decyzji zmieniającej nie przeprowadził szczegółowej analizy tych przesłanek. Ograniczył się jedynie do kwestii jak aktualizacja kręgu uprawnionych i stworzenie warunków dla doprowadzenia do sprawnego zawarcia z nimi umowy o oddanie gruntu w użytkowanie wieczyste, co nie może być uznane za wystarczające. Tymczasem, z wywodów uzasadnienia zaskarżonej decyzji powinno wynikać, że decyzja jest sprzeczna z interesem społecznym i słusznym interesem stron i w jaki sposób. Istotnym jest również to, że sama strona nie wskazywała na istnienie jakiegokolwiek interesu w zmianie decyzji Prezydenta m.st. Warszawy. W ocenie Komisji, wydanie decyzji zmieniającej wyłączenie ze względu na interes strony, bez analizy jego słuszności oraz bez oceny jego relacji do interesu społecznego, jest w oczywisty sposób sprzeczne z jednoznacznym brzmieniem art. 155 k.p.a.

Dodać w tym miejscu trzeba, że Prezydent m.st. Warszawy zgodnie z art. 60 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym (Dz. U. 1990.16.95 z późn. zm.) odpowiada za prawidłową gospodarkę finansową gminy. W tym względzie brak zbadania przesłanki słusznego interesu

społecznego należy rozpatrywać w kategoriach rażącego naruszenia prawa, albowiem naruszenie to wywarło skutki społeczno-gospodarcze, pozbawiając m.st. Warszawa części dochodów, przy czym jak wyżej wskazano Prezydent na podstawie normy materialnoprawnej był zobligowany do czuwania nad gospodarką finansową m.st. Warszawy i uzyskiwaniem odpowiednich wpływów. Dlatego, również z tej przyczyny decyzja Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 23 czerwca 2008 r. powinna zostać wyeliminowana z obrotu prawnego.

Powołać się też należy na stanowisko przedstawione przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 20 stycznia 2022 r., sygn. akt I SA/Wa 2361/19 w którym wskazano, że: *„Odnosząc się natomiast do niewskazania przez Prezydenta, czy za zmianą decyzji przemawia interes społeczny lub słuszny interes strony i stwierdzając, że stanowi to rażące naruszenie prawa wskazać należy [...], że brak tych wyjaśnień skutkuje rażącą wadliwością decyzji.”* W tej kwestii wypowiedział się również Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 17 kwietnia 2024 r. sygn. akt I OSK 1706/21, (dot. ul. Polnej 46), wskazując, że wydanie decyzji zmieniającej bez zbadania słusznego interesu społecznego i bez oceny interesu stron stanowi rażące naruszenie prawa.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy podnieść należy, że Prezydent m.st. Warszawy wydając decyzję nr 513/GK/DW/2011, nie badał wyżej opisanych przesłanek, czym rażąco naruszył prawo w rozumieniu art. 156 § 1 pkt. 2 k.p.a.

1.6. Dalej podkreślić należy, iż uchylenie lub zmiana decyzji ostatecznych w oparciu o przepis art. 155 k.p.a., nie może dotyczyć wszystkich decyzji. W tym trybie nie mogą być uchylane lub zmieniane decyzje wadliwe, które powinny być zweryfikowane w drodze innych postępowań nadzwyczajnych np. art. 145, 156 k.p.a., gdyż pomiędzy tymi postępowaniami nie ma konkurencyjności (por. wyrok NSA z dnia 24 marca 1998 r., sygn. akt I SA 1087/97; wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 grudnia 2021 r., sygn. akt VII SA/Wa 1991/21). Na podstawie art. 155 k.p.a. mogą być zmieniane decyzje wadliwe (z wyjątkiem decyzji dotkniętych kwalifikowanymi wadami uzasadniającymi czy to wznowienie postępowania, czy to stwierdzenie nieważności decyzji), a także decyzje, które w żaden sposób nie naruszają prawa. Nie można w trybie art. 155 k.p.a. dokonywać zmiany decyzji dotkniętej wadą nieważności. Do eliminacji decyzji bądź postanowień dotkniętych kwalifikowanymi wadami służy bowiem tryb stwierdzenia ich nieważności (por. wyroki NSA z dnia 5 października 2021 r., sygn. akt II OSK 202/21 oraz z dnia 26 lipca 1993 r., sygn. akt I SA 1892/92 i z dnia 26 listopada 2013 r., sygn. akt II OSK 1482/12).

1.7. W rozpoznawanej sprawie decyzja Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 18 września 2009 r. nr 430/GK/DW/2009 obarczona była kwalifikowanymi wadami prawnymi, albowiem

organ po pierwsze skierował decyzję do osób zmarłych, a po drugie ustanowił użytkowanie wieczyste na rzecz osób, które nie mogły skutecznie ubiegać się o jego ustanowienie. Nadto, decyzja w części dot. jej pkt 6-12, została wydana bez podstawy prawnej, a więc w tym zakresie również wystąpiła wada przewidziana w art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. Wady te skutkowały stwierdzeniem jej nieważności w całości.

Powyższe ma przy tym istotny wpływ na wynik niniejszej sprawy. Jeżeli bowiem decyzja nr 430/GK/DW/2009 dotknięta była kwalifikowanymi wadami prawnymi to niewątpliwie nie zachodziły przesłanki do jej zmiany na podstawie art. 155 k.p.a. Odwołanie się zaś przez Prezydenta m.st. Warszawy do tej regulacji i wydanie decyzji nr 513/GK/DW/2011 świadczy jednoznacznie o rażącym naruszeniu art. 155 k.p.a. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.

2. Konsekwencje prawne.

2.1. Zgodnie z art. 29 ust. 1 pkt. 3a ustawy z dnia 9 marca 2017 r. w wyniku postępowania rozpoznawczego Komisja wydaje decyzję, w której stwierdza nieważność decyzji reprivatyzacyjnej lub postanowienia w całości lub w części, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 156 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 – Kodeks postępowania administracyjnego lub w przepisach szczególnych. W myśl zaś art. 30 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. Komisja wydaje decyzję, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 2-4, jeżeli decyzja reprivatyzacyjna została wydana bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa.

Jak bowiem wskazano powyżej, w rozpoznawanej sprawie Prezydent m.st. Warszawy na podstawie art. 155 k.p.a. wydał w dniu 24 listopada 2011 r. decyzję nr 513/GK/DW/2011, która zmieniała decyzję obarczoną kwalifikowanymi wadami prawnymi, co stanowi rażące naruszenie prawa w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a., uzasadniające stwierdzenie nieważności takiej decyzji w całości. Nadto, decyzja z dnia 18 września 2009 r. nie mogła być zmieniona w trybie określonym w tym artykule, także ze względu na: związany charakter tej decyzji, brak zgody wszystkich stron i niezbadanie interesu społecznego i słusznego interesu strony.

2.2. Kontrolowana decyzja reprivatyzacyjna nie wywołała nieodwracalnych skutków prawnych w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z 9 marca 2017 r. W myśl powołanego przepisu przez nieodwracalne skutki prawne należy rozumieć stan prawny powstały wskutek przeniesienia prawa własności albo prawa użytkowania wieczystego nieruchomości warszawskiej na osobę trzecią, o ile nie nastąpiło ono nieodpłatnie lub na rzecz nabywcy

działającego w złej wierze, lub zagospodarowania nieruchomości warszawskiej na cele publiczne, o których mowa w art. 6 u.g.n.

W niniejszej sprawie, beneficjenci nie zawarli umowy o ustanowienie użytkowania wieczystego oraz nie przenieśli przysługujących im praw do przedmiotowej nieruchomości na osoby trzecie. Dlatego też w niniejszej sprawie nie wystąpiły nieodwracalne skutki prawne. Tym samym zachodziły podstawy do stwierdzenia nieważności przedmiotowej decyzji.

3. Strony postępowania rozpoznawczego.

3.1. Na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. w zw. z art. 28 k.p.a. stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.

Z uwagi na powyższe, za stronę przedmiotowego postępowania Komisja uznała Skarb Państwa – reprezentowany przez Prezydenta m.st. Warszawy, beneficjentów decyzji: I

Ł., W., J., J., Ł., W., Ł., K.
Ł., R., R., D., A., M., K., A., R., K., P.
T., K., G., F., J., J., W., P., A.
K., U., W., L., M., K., Z., K., K., B.
Z., K., J., J., J., K., K., T., Ł., B., A., K.,
A., J., K., R., P., D., P., B., K., A.
D., K., M., G., J., S., T., M., K., H.
M., C., oraz następców prawnych beneficjentów decyzji: H., K., Z.
W., K., S., R., K., T., S., K., M.
C., B., P., W., I., K., A., S., Z.
J., K., T., J., K., tj. Z., K., R., T., K., I., B.
Ż., A., M., O., A., E., Z., M., G.
O., B., K., P., E., K., P., M., I.
J., -S., A., P., K., P., M., K., S., K., K.,
M., R., K., K., K., Z., D., M., C., A., I., K.,
S., K., J., H., K.

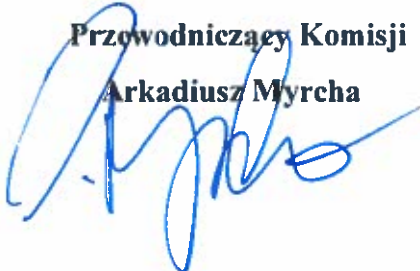
3.2. Zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wszczęciu postępowania rozpoznawczego Komisja zawiadamia m.st. Warszawę oraz pozostałe strony postępowania. Jeżeli decyzja reprivatyzacyjna została wydana przez inny organ, stroną postępowania przed Komisją jest ten organ albo inny organ właściwy do rozpoznania sprawy. Z treści cytowanego przepisu wynika, że stroną postępowania rozpoznawczego przed Komisją jest m.st. Warszawa

reprezentowane przez Prezydenta m.st. Warszawy.

4. Konkluzja.

4.1. Mając na względzie ustalenia faktyczne i prawną analizę sprawy, Komisja orzekła jak w sentencji na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 3a w związku z art. 30 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. w związku z art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. w związku z art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r.

Przewodniczący Komisji
Arkadiusz Myrcha

POUCZENIE:

1. Niniejsza decyzja jest ostateczna (art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r.). Strona może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, ul. Jana Kazimierza 10, 01-248 Warszawa, za pośrednictwem Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 52 § 1, art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2024 r. poz. 935; dalej: p.p.s.a.). Skarga powinna czynić zadość wymogom określonym w art. 57 p.p.s.a. Do skargi należy dołączyć jej odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich stronom (w tym dla tut. organu), a ponadto jeżeli w Sądzie nie złożono załączników w oryginale po jednym odpisie każdego załącznika do akt sądowych (art. 47 § 1 p.p.s.a.).

2. Zgodnie z art. 57 § 5 k.p.a. termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało:

1) wysłane w formie dokumentu elektronicznego do organu administracji publicznej, a nadawca otrzymał urzędowe poświadczenie odbioru; 2) nadane w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej albo państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym; 3) złożone w polskim urzędzie konsularnym; 4) złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej; 5) złożone przez członka załogi statku morskiego kapitanowi statku; 6) złożone przez osobę pozbawioną wolności w administracji zakładu karnego.

Zgodnie z art. 71 Prawa pocztowego Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej dokonał wyboru Poczty Polskiej Spółki Akcyjnej z siedzibą w Warszawie jako operatora wyznaczonego do świadczenia usług powszechnych w latach 2016–2025.

3. Wpis od skargi do sądu administracyjnego ma charakter stały i wynosi 200 (dwieście) zł zgodnie z § 2 ust. 3 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

4. W myśl zaś art. 243 § 1 p.p.s.a. stronie może być przyznane – na jej wniosek – prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy powinien zawierać oświadczenie strony obejmujące dokładne dane o stanie majątkowym i dochodach, a jeżeli wniosek składa osoba fizyczna, ponadto dokładne dane o stanie rodzinnym oraz oświadczenie strony o niezatrudnieniu lub niepozostawaniu w innym stosunku prawnym z adwokatem, radcą prawnym, doradcą podatkowym lub rzecznikiem patentowym. Wniosek składa się na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru (art. 252 § 1 i § 2 p.p.s.a.). Zgodnie zaś z art. 244 § 1 p.p.s.a. prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

5. Zgodnie z treścią art. 87 § 1 p.p.s.a. strona może złożyć wniosek o przywrócenie terminu do złożenia skargi na decyzję Komisji. Wniosek ten należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Komisji, w terminie siedmiu dni od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu. W piśmie tym należy uprawdopodobnić okoliczności wskazujące na brak winy w uchybieniu terminu. Równocześnie z wnioskiem strona powinna dokonać czynności, której nie dokonała w terminie. Po upływie roku od uchybionego terminu, jego przywrócenie jest dopuszczalne tylko w przypadkach wyjątkowych.

6. W myśl zaś art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. w zw. z art. 49 § 1 k.p.a., strony mogą być zawiadamiane o wszczęciu postępowania, decyzjach i innych czynnościach Komisji poprzez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości. Zawiadomienie albo doręczenie uważa się za dokonane po upływie 7 dni od dnia publicznego ogłoszenia. Z uwagi na to, że doręczenie decyzji następuje w formie publicznego ogłoszenia Komisja informuje, że z treścią decyzji strony mogą zapoznać się w urzędzie zapewniającym obsługę administracyjno-biurową Komisji w dniach i godzinach pracy tego urzędu.

7. Zgodnie z treścią art. 49 b § 1 k.p.a. w przypadku zawiadomienia strony zgodnie z art. 49 zawiadamianie stron przez publiczne ogłoszenia § 1 lub art. 49a szczególne formy zawiadomień o decyzjach i innych czynnościach organu o decyzji lub postanowieniu, które podlega zaskarżeniu, na wniosek strony, organ, który wydał decyzję lub postanowienie, niezwłocznie, nie później niż w terminie trzech dni od dnia otrzymania wniosku, udostępnia stronie odpis decyzji lub postanowienia w sposób i formie określonych we wniosku, chyba że środki techniczne, którymi dysponuje organ, nie umożliwiają udostępnienia w taki sposób lub takiej formie.

